

cia responent el seu principal treball a l'obstetrícia.

Aquesta medicina d'urgència es tant per a rics com per a pobres i n'hi ha prou amb sollicitar-la per telèfon.

Els metges en general miren el servei del Dispensari mèdic com una cosa molt incompleta i desitjarien poder fer-ne un instrument més actiu de treball, ara molt superficial; amb tot, creuen que tard o d'hora les idees fortes i bones acaben per imposar-se i esperen veure una completa transformació de dits llocs en uns de nous.

A París, com és natural, existeixen moltes associacions privades sostingudes per la caritat, que fan beneficència mèdica gratuïta, donant lloc a una varietat d'assistència particular, però essent el nostre objecte exposar el servei municipal no ens estendrem en el seu estudi.

Finalment, direm que en quant al servei farmacèutic, l'Ajuntament el té contractat amb certes farmàcies, despatxant-se les fórmules escrites en uns talonaris especials de receptes complertes i signades pels metges inscrits en els Bureaux de Bienfaisance.

ROMA

Actualment la ciutat de Roma compta amb 1.111.876 habitants (1 de juny del 1934).

Aquests habitants estan repartits en 12 districtes municipals a més dels d'Ostia, Leido i Fiumicino.

El terme municipal de Roma és molt extens; comprèn una gran part del camp o *Agro romano*.

Per a l'assistència sanitària, la ciutat està dividida en zones, que no corresponen als districtes municipals. En cada una d'elles hi ha un metge municipal, per als pobres. Aquestes zones són 13 en el centre de la ciutat, 13 en la perifèria, 8 en arrabals i 28 en l'*Agro*.

Cada metge municipal té un local (Dispensari) per al tractament ambulatori, on tres vegades a la setmana rep a la beneficència, ajudat d'un practicante o practicante.

En certes farmàcies, i solament de nit, hi ha

un metge que està de guàrdia i compleix les obligacions de la medicina d'urgència.

No existeix organització d'assistència mèdica municipal d'urgència, però la substitueixen els Hospitals principalment el Policlinico, on hi ha establert un torn permanent, que respon a totes les demandes siguin o no pobres, i tant de dia com de nit, i en cas de tractar-se de cirurgia, són portats els malalts al departament quirúrgic del mateix Policlinico.

Les visites al domicili del malalt són fetes pel metge municipal de la zona corresponent.

Per a tenir dret a l'assistència mèdica municipal, l'individu (família) ha d'estar proveït de la "carta de pobresa" donada pel Municipi prèvia comprovació que els ingressos familiars no són superiors a 4 lires per membre.

No hi ha cap clínica quirúrgica d'urgència, sinó que tots els Hospitals compleixen aquesta indicació i tenen llits a disposició del servei municipal.

El servei d'ambulències el compleix la Creu Roja italiana, amb nombroses anteambulàncies modernes les quals reuneixen les millors condicions i funcionen amb un reglament de la Creu Roja acceptat per l'Ajuntament.

La Creu Roja recull al traumàtic i el porta a l'Hospital per a la seva completa assistència. Tant l'una feina com l'altra va a càrrec del Municipi.

En el mateix Dispensari, o en la Delegació del barri, o en el domicili particular del metge es fa la demanda per a l'assistència domiciliària.

El metge municipal té l'obligació de fer aquesta visita en el mateix dia de sollicitada.

No hi ha cap Hospital Municipal, però tots són subvencionats.

Per a les especialitats hi ha muntat un edifici on es reconeix la pediatria, oculística, otorinolaringologia, dermatosifilografia, neuropatologia, adenoidisme, radiologia, odontologia, fisiologia i al Policlinico hi ha un servei d'urgència d'assistència obstètrica.

Tots els serveis sanitaris de Beneficència estan en període de modificació, transformació i millora, passant part a l'Estat.